



ضرورت و اهمیت آموزش کشاورزی بین المللی در فرآیند تدریس و آموزش

کشاورزی

مدینه جاویدی^{*۱}

^۱ دانش آموخته کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

چکیده

جهانی شدن پدیده ای رو به گسترش است که همه عرصه های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشورها را تحت تاثیر قرار می دهد. فراگیر شدن این پدیده تحت تاثیر عواملی مانند گسترش سریع فنآوریهای ارتباطی و اطلاعاتی و ضرورت تحقق توسعه پایدار، عدالت اجتماعی و حقوق بشر قرار دارد. از طرف دیگر با توجه به رشد جمعیت در کشورهای در حال توسعه و بروز محدودیت غذا و آب، سوء تغذیه، گرسنگی و مرگ، بخش کشاورزی در این کشورها تحت شرایط جهانی شدن شدیداً تغییر و تحول خواهند یافت. امروزه چالش اصلی در نظام آموزش کشاورزی، کاهش کیفیت آموزشی و تکیه بر روش های آموزشی سنتی و ناکارآمد است. بنابراین در این شرایط برای مقابله با چالش جهانی شدن در کشاورزی، آموزش کشاورزی کشورهای در حال توسعه می بایست تغییر و تحول یافته تا قادر باشد فراگیران را برای چالش با این شرایط سازگار نماید. هدف اصلی مقاله حاضر، بررسی فرایند جهانی شدن و تبیین اهمیت و ضرورت آموزش کشاورزی بین المللی در دانشگاهها و ارائه راهکارهایی بدین منظور می باشد.

واژه های کلیدی: جهانی شدن، آموزش عالی جهانی، آموزش کشاورزی بین المللی.

مقدمه

روند تحولات عصر حاضر ادامه تحولات کلان تاریخ بشری است. تحول از انقلاب کشاورزی به انقلاب صنعتی و سپس به انقلاب اطلاعاتی، گسترده تر از آن است که بتوان آن را دستاورد گروهی خاص قلمداد کرد. برای مثال، اگرچه می توان تحولات چند سده گذشته را به غرب نسبت داد و هر چند جهانی شدن از غرب آغاز شده است، اما اکنون پدیده ای فراگیر است. مانند انقلاب کشاورزی که دستاورد مستقیم خاورمیانه بوده است اما به عنوان میراث کل بشری، دیگر متولی خاصی ندارد (رجایی، ۱۳۸۲ به نقل از شاه ولی، ۱۳۸۷).

جهانی شدن روندی اجتناب ناپذیر است که از مدت ها پیش رخ داده است و پیامدهای بسیاری داشته و خواهد داشت. آنچه که مسلم است به علت وضعیت متفاوتی که جوامع گوناگون دارند، نسبت به آن، واکنشهای متفاوتی از خود نشان داده اند. این پدیده رو به گسترش، همه عرصه های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشورها را تحت تاثیر قرار می دهد. شتاب فراگیر شدن آن تحت تاثیر عواملی مانند گسترش سریع فنآوریهای ارتباطی و اطلاعاتی و ضرورت تحقق توسعه پایدار، عدالت اجتماعی و حقوق بشر، بیشتر شده است. از طرف دیگر، رشد جمعیت در کشورهای در حال توسعه و بروز محدودیت غذا و آب، سوء تغذیه، گرسنگی و مرگ موجب خواهد شد بخش کشاورزی که تامین کننده غذای جهانیان به حساب می آید و نیز شاغلان اصلی این بخش در کشورهای در حال توسعه یعنی روستاییان در فرایند جهانی شدن شدیداً دچار تغییر و تحولات گردند. در این شرایط هر خریداری، قدرت خرید محصولات کشاورزی را نخواهد داشت و هر محصولی نیز در شرایط بازار آزاد و رقابت فشرده جهانی، توانایی عرضه به آن را ندارد



و شانس فروش به دست نخواهد آورد. از طرف دیگر، خریداران تنها خواستار خرید محصولاتی با کیفیت بالا و مطابق با استانداردهای علمی جهانی هستند(همان). بنابراین آموزش کشاورزی به ویژه در کشورهای در حال توسعه، به عنوان یک نظام آموزش رسمی به منظور سازگاری فراگیران با شرایط مختلف اقتصادی و اجتماعی جهان و تجهیز آنان با اطلاعات و فناوریها، چنان اهمیت می یابد که لازم است توجهی خاص به آن مبذول شود. هدف نگارش این مقاله بررسی اهمیت آموزش کشاورزی در سطح بین الملل و تحت شرایط جهانی شدن می باشد. لذا تلاش می گردد تا با بررسی فرایند جهانی شدن، اهمیت و ضرورت آموزش کشاورزی بین المللی در دانشگاهها و چالشها و راهکارهایی که پیش روی این نهادها می باشد روشن گردد و به این پرسش پاسخ داده شود که چرا دانشجویان کشاورزی باید دید جهانی داشته باشند؟

روش تحقیق

این تحقیق به روش اسنادی و جستجوی کتابخانه ای، از طریق جمع آوری مطالب از کتابها، مقالات و سایت های اینترنتی متنوع صورت گرفته است.

مفهوم جهانی شدن

جهانی شدن فرایندی است که انتهای آن منجر به «جامعه جهانی» Global society یا عصر جهانی Global age می شود. جهانی شدن، گاهی با بین المللی شدن مترادف گرفته می شود، حال آنکه بین المللی شدن روند تبادلات بین دولت- ملت است که از گذشته های دور وجود داشته است ولی جهانی شدن به مبادلاتی که فرامرزی بوده و بطور آنی و الکترونیکی نیز روی می دهد، اطلاق شده و پدیده ای کاملاً بدیع است. برخی، مهمترین ویژگی مفهوم جهانی شدن را جریان سرمایه، افراد، اطلاعات، فرهنگ و مانند آن از طریق «بزرگ راههای» مختلف بین مناطق مختلف جهان دانسته اند(راجر کینگ، ۱۳۸۵). گرچه جهانی شدن از مفاهیم رایج در حوزه های علمی و سیاسی و جزء مهمترین میراثها برای هزاره سوم است اما تعریف دقیقی از آن وجود ندارد. شولت پنج تعریف گسترده از جهانی شدن ارائه می دهد که به رغم هم پوشانی هایی که با یکدیگر دارند، می توان آنها را به شرح زیر از یکدیگر متمایز کرد:

۱. جهانی شدن به معنای بین المللی شدن. از این منظر جهانی شدن « جریان یافتن گسترده و روبه رشد تجارت و به کار انداختن سرمایه در میان کشورها» تعریف می شود. شواهد این نوع جهانی شدن نیز در تحرک و جابه جایی فزاینده مردم، پیامها و اندیشه ها در میان کشورها ملاحظه می گردد.
۲. جهانی شدن به معنای آزادسازی. در این معنا جهانی شدن به فرایند داشتن محدودیتهایی اطلاق می شود که دولتها در فعالیتهای میان کشورها برقرار می کنند که هدف آن به وجود آوردن اقتصاد جهانی آزاد و بدون مرز است.
۳. جهانی شدن به معنای جهانی شدن. جهانی شدن به مفهوم فرایند نشر تجربیات با هدفهای گوناگون برای مردم همه جهان است.
۴. جهانی شدن به معنای غربی کردن یا نوگرایی به ویژه به شکل آمریکایی آن. در این معنا جهانی شدن نوعی پویایی است که از طریق آن ساختارهای اجتماعی نوگرایی مانند سرمایه داری، عقل گرایی، صنعت گرایی، دیوان سالاری و غیره در سراسر جهان گسترش می یابند و به طور طبیعی فرهنگ های پیشین و خودمختار محلی را نابود خواهد کرد.
۵. جهانی شدن به معنای قلمروزدایی. در این معنا جهانی شدن شامل تجدید شکل بندی جغرافیایی است به طوری که فضای اجتماعی کاملاً بر حسب سرزمین ها، فاصله های ارضی و مرزهای سرزمین شناسایی نمی شود (شولت، ۱۳۸۲ به نقل از شاه ولی ۱۳۸۷).

مرور تاریخی جهانی شدن



مورخان دوره مدرن، جهانی شدن را از لحاظ تاریخی به سه مرحله تقسیم می کنند. مرحله اول، دوره ای را در برمی گیرد که از ۱۸۷۰ شروع شده و تا ۱۹۱۴ ادامه می یابد. در این دوره، که به عنوان دوره ظهور اقتصاد مدرن جهانی در نظر گرفته می شود، ما شاهد پیشرفت هایی در حمل و نقل ریلی و دریایی و همچنین در ارتباطات تلگرافی هستیم که به نوبه خود به ادغام بازارهای سرمایه کمک شایانی کردند. همچنین در این دوره، نظام های استعماری در اوج قدرت خود بودند و میزان مهاجرت در مقیاس جهانی نسبت به قبل از آن بی سابقه بود. بعد از این مرحله، یک دوره سی ساله مطرح است که در آن، دو جنگ بزرگ جهانی اول (۱۹۱۴) و دوم (۱۹۳۹) اتفاق می افتد. در این دوره، جریانهایی به منصفی ظهور می رسند که در تضاد کامل با جهانی شدن حرکت می کنند. جریان هایی مانند ملی گرایی، استقلال اقتصادی و افزایش کشمکش ها.

مرحله دوم جهانی شدن از سال ۱۹۴۴، یعنی بعد از جنگ جهانی دوم شروع شده و تا نیمه اول دهه هفتاد ادامه می یابد. این مرحله با پیدایش نوعی نظام اقتصادی جهانی همراه بود که نمود آن را می توان در تاسیس صندوق بین المللی پول و موافقت نامه ی عمومی تعرفه و بازرگانی (گات) در کنفرانس برتون وودز سال ۱۹۴۴ مشاهده کرد. نظامی بدون تعرفه برای صادرات کالاهایی از قبیل کشاورزی، منسوجات و پوشاک در کشورهای ثروتمند رواج پیدا کرد. تعدادی از کشورهای در حال توسعه، مخصوصا کشورهای آمریکای لاتین این روند را دنبال می کردند اما چون این مرحله با دوره جنگ سرد توأم بود از ادغام بسیاری از کشورهای در حال توسعه در نظام بازرگانی جهانی جلوگیری به عمل آمد.

سومین مرحله جهانی شدن، از نیمه دوم دهه هفتاد شروع می شود. این مرحله با پایان روابط پولی که بعد از کنفرانس برتون وودز رایج شد و ظهور کشورهای تازه صنعتی شده آسیای شرقی از قبیل ژاپن، تایوان و جمهوری کره همراه بود. پیشرفت های سریع تکنولوژیک که در حمل و نقل، ارتباطات و فناوری های اطلاعات در این مرحله روی داد، به صورتی باورنکردنی مخارج انتقال کالاها، سرمایه، افراد و کاهش عمومی موانع تجاری در کشورهای در حال توسعه، همگی از اتفاقات اواخر دهه ۱۹۸۰ به حساب می آیند که کمک شایانی به تسریع ادغام جهانی کردند (این گالین و کنت رینرت، ۱۳۸۶)

تأثیر فرآیندهای جهانی شدن

ما می توانیم تأثیر فرآیندهای جهانی شدن را در سه سطح بررسی کنیم: اقتصادی، سیاسی و فرهنگی. در بعد اقتصادی، جهانی شدن نه صرفا به آزاد سازی بلکه به توسعه یک بازار جهانی که توسط بنگاههای جهانی تقویت می شود، اطلاق و بازیگران اقتصادی و سیاسی محلی، نفوذ خود را به تدریج در آن از دست می دهند. دولت - ملت از این جهت، حاکمیت و نفوذ وسیع خود را از دست می دهند و بزرگترین وظیفه دولت، تطبیق ساختار اقتصاد داخلی با ضرورت های رقابتی شدن بین المللی خواهد بود. البته دیدگاه مخالفی هم وجود دارد که معتقد است حکومت ها به دلیل نقش آنها در توافقات بین المللی و نیز اینکه تنها نماینده کل مردم شمرده می شوند، همچنان قدرتمند خواهند ماند.

در سطح سیاسی، جهانی شدن معمولا ملازم کاهش حاکمیت و نفوذ دولت - ملت، افزایش همکاری های بین کشوری و سقوط سوسیالیسم و قبول عام لیبرال دموکراسی در جهان شمرده شود. همکاری بین المللی دولتها برای اموری جهانی چون محیط زیست، مهاجران غیرقانونی، جرایم و حقوق بشر، علاوه بر قانونمند کردن جهانی شدن اقتصادی، لازم خواهد بود. از نظر فرهنگی، جهانی شدن ملازم افزایش نفوذ فرهنگ مصرف غربی است که از طریق رسانه های سرگرم کننده مثل تلویزیون، موسیقی پاپ، سینما، توریسم و نیز شرکتهای چند ملیتی که به این رسانه ها قدرت می دهند، منتقل می شود. مردم در معرض شیوه ها و ذائقه های مشابهی قرار داده می شوند، مفاهیم جهانی مثل خود و هویت شخصی همگرا تر شده و مردم خود را بیشتر به عنوان شهروند جهانی می شناسند (راجر کینگ، ۱۳۸۵).

رابطه ی بین جهانی شدن و آموزش عالی



صرف نظر از ارزیابی مثبت یا منفی جهانی شدن، آموزش عالی نیز متأثر از شرایط و اثرات چند جانبه آن خواهد بود. به بیانی، فرایند جهانی شدن توانسته اثراتی در زمینه نظام مدیریت، سیاست گذاری، کیفیت برنامه درسی و آموزشی، رشته های تحصیلی، روش های تدریس و آموزش و یادگیری و کارکردهای دیگر آن داشته باشد (محمد یمنی دوزی سرخابی، ۱۳۸۸).
اغلب استدلال می شود که جهانی شدن، موجب رقابت بیشتر تحقیقاتی شده و پیوند دانشگاهها با صنعت موجب پدید آمدن نوعی پژوهش های عملی و صنعتی گردیده، که اکنون به «پژوهش نوع دوم» مرسوم است.
نوع دوم تولید علم دارای ویژگی های زیر است:

۱. دانش نوع دوم در بافت کاربردی تولید می شود و با معرفت محض تئوریک متفاوت است. بافت کاربردی، در مجموعه محیطی که مسائل علمی در آن مطرح می شوند، روش ها توسعه می یابند، نتایج منتشر می شوند و کاربردها تعریف می شوند، حاکم است.
۲. دانش نوع فرارشته ای است *transdisciplinary* بدین معنا که گستره وسیعی از زاویه دیدهای نظری و روش های عملی برای حل مشکلات به خدمت گرفته می شوند.
۳. در نوع دوم، تنوع مکان های تولید علم بیشتر از سابق است و با رشد فناوری های ارتباطی، برقراری ارتباط آسان تر، جهانی و آنی است.
۴. دانش نوع دوم به شدت انعکاسی *reflexive* است (میشل گیبونز، ۱۳۸۵).

دلایل حامیان آموزش عالی جهانی

امکان جذب بدنه دانشجویی بانشاط تر و چندملیتی، دسترسی جغرافیایی و طبقاتی وسیع تر به آموزش عالی - به خصوص در کشورهای در حال توسعه که فاقد ظرفیت های لازم برای پاسخگویی به تقاضای بالای آموزش عالی هستند-، توانایی برای انتقال دانش سطح جهانی به مخاطبین وسیعتر، برنامه درسی گسترده بین المللی تر، و احتمال کاستن از هزینه ها و رشد شرکت های خصوصی در این زمینه برای حذف سوبسیدهای دولتی (راجر کینگ، ۱۳۸۵).

استدلال های مخالفین آموزش عالی جهانی

احتمال غلبه فرهنگی غرب زیرا تقریباً همواره زبان مورد استفاده انگلیسی است، برنامه های درسی ضد تعلیمی *Anti-didactic* و دانشجو محور است و از مثال ها و الگوهای غربی بهره فراوان می برد. رشد دانشگاههای مجازی چندان رضایت بخش نبوده است. در چند سال گذشته حتی یک دانشگاه نیز آموزش جهانی با تمام ویژگی هایش مثل برنامه درسی بین المللی و فراهم نیامده است (همان).

ویژگی های آموزش عالی جهانی

آموزش عالی جهانی باید این موارد را دارا باشد: ترکیب دانشجویان قاره ای یا جهانی که بتوانند دوجه دو از طریق شبکه با یکدیگر و با اساتید ارتباط برقرار کنند، برنامه درسی دیدگاههای جهانی را ایجاد کند، مواد درسی طوری طراحی شده باشد که مشارکت فراملی را ترغیب کند، و ساختارهای پشتیبانی فناورانه و سازمانی از دانشجو و استاد فراهم آید. (راجر کینگ، ۱۳۸۵).

عوامل موثر بر آموزش عالی جهانی



عوامل موثر بر آموزش عالی جهانی در سرتاسر جهان تا حد زیادی مشابه اند: تقاضای بالا، بودجه دولتی کمتر، یادگیری مادام العمر و سرمایه گذاری خصوصی بیشتر در زمینه آموزش عالی. همچنین استانداردسازی و ضوابط ملی نیز از دیگر مسائل آموزش عالی در عصر حاضر هستند.

در حال حاضر، در سطح بین المللی چندین نهاد متولی تنظیم ساختارهای قانونمند کردن آموزش عالی فراملی هستند. این نهادها عبارتند از: یونسکو، سازمانهای کار و توسعه اقتصادی OECD، اتحادیه اروپا، انجمن دانشگاههای اروپایی و انجمن بین المللی روسای دانشگاهها.

به هر حال، جهانی شدن بیشتر از هر چیز و هر جا، در دانشگاهها به دلیل ویژگی های غیرشخصی و کلی معرفت و فعالیت علمی حمایت می شود (همان).

نقش متحول کشاورزی و اثرات آن در آموزش کشاورزی

کشاورزی که گستره ای دارد به پهنای گیتی و به قدمت تاریخ، رسالتی دارد بس مهم که همانا تامین غذای پایدار برای بشر است. در دنیای امروز که چالش های بیشماری، از کمبود آب و زمین و رشد جمعیت گرفته تا تخریب محیط زیست و جهانی شدن، فراروی بخش کشاورزی می باشد (فتحی، ۱۳۸۲) سربلندی در این رسالت بیش از هر زمان دیگری در گرو تحول جامعه و بخش کشاورزی تحت شرایط جهانی است. لذا ضروری است آموزش نیز به روند تحولات در بخش کشاورزی و کل جامعه توجه داشته باشد.

بنابراین امروزه به دلیل تغییر و تحولات سریع و روزافزون، به روز نمودن و نوسازی مستمر برنامه های آموزشی کشاورزی بیش از پیش احساس می شود. لذا در برنامه های جدید کشاورزی بسیار حائز اهمیت است که دانشجویان مهارتها و نگرشهای جدیدی در ارتباط با مسائل کشاورزی کسب نمایند. چرا که از این طریق خواهند توانست تا فرایند یادگیری را به طور موثرتری طی کرده و شایستگی ها و مهارتهای خود را در مراحل مختلف زندگی و کار افزایش دهند (موحدی، ۱۳۸۳).

ضرورت های داشتن دید جهانی در کشاورزی :

۱. افزایش روز افزون رقابت در تولید و عرضه ی محصولات در سطح جهان و لزوم به روز بودن در حفظ جایگاه خود و بهبود و وضعیت موجود
 ۲. نشر اطلاعات در مورد کشاورزی و تجارت از طریق پایگاه های اطلاعاتی و قابل دسترس که ایجاب می کند ما نیز از این اطلاعات استفاده نماییم.
 ۳. همکاریهای بین المللی بین کشورها، سازمانهای جهانی و معاهده نامه های همکاری و معاملات بین کشورها
 ۴. محیط زیست و عدم محدود بودن شرایط به یک منطقه، ضرورت آگاهی داشتن از نگرش نسبت به وضعیت اقلیمی و آب و هوایی و کشاورزی کشورهای هم جوار و اقدامات لازم برای توسعه جلوگیری از حوادث ناگوار را می رساند.
 ۵. صادر کردن نیروی انسانی در رشته های مختلف (زمانی، ۱۳۸۷).
- همچنین نگاهی به ساختارهای کنونی نظام های آموزش کشاورزی کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه و در حال گذار نشان می دهد که لازم است گرایش های زیر در برنامه های آموزش کشاورزی مورد توجه قرار گیرد:
- رقابت بین نهادها بر اثر افزایش روند تحرک و جابه جایی دانشجویان و وجود بازار آزاد برای ورود به عرصه آموزش عالی.
 - جهانی شدن جامعه که باعث می شود دانشگاهها و موسسات آموزش عالی بیشتر جنبه بین المللی پیدا کنند.
 - افزایش همکاری میان تعدادی از موسسات در سطح بسیار عالی و خطر احتمال کاهش رقابت میان بقیه.
 - افزایش اهمیت و اعتبار اساتید دانشگاهی در بخش تجاری (موحدی، ۱۳۸۳).



چند پیشنهاد اساسی فائو در خصوص آموزش کشاورزی

۱. سیاست هر کشور در بخش کشاورزی می بایست طوری جهت داده شود که موسسات آموزش کشاورزی ضمن آنکه خود را با نیازها و شرایط مردم جامعه سازگار نمایند بتوانند با تغییر و تحولات خارج از جامعه یعنی تحولات جهانی نیز هماهنگ و همسو شوند.
۲. در همکاری های بین المللی، موسسات آموزش کشاورزی می بایست ساختار سازمانی خود را طوری طراحی نمایند که در سطوح مختلف امکان هماهنگی و همکاری بین سازمانی مهیا شده و توان علمی آنها بهبود یابد.
۳. ضروری است که همکاری و هماهنگی با سازمانهای بین المللی تقویت گردیده، همچنین این همکاری و هماهنگی با سازمانهای غیردولتی نیز برقرار گردد.
۴. برای برقراری پیوند و ارتباط بهتر و نزدیکتر بین نظام آموزش کشاورزی و بازار کار، همچنین به منظور برآورده شدن نیازهای واقعی هر کشور، ضروری است که برنامه درسی و روش های آموزش کشاورزی متناسب و سازگار با شرایط همان کشور تهیه و اجرا شوند.
۵. موسسات آموزش کشاورزی می بایست موضوعات علمی جدید و روش های نوین آموزشی را در برنامه های درسی خود بگنجانند (موحدی، ۱۳۸۳).

راهبردهای آموزش کشاورزی بین المللی

راهبردهای آموزش کشاورزی بین المللی از دیدگاه زمانی عبارتند از:

۱. انجام بازدیدهای بین المللی
۲. شرکت در کنفرانس های جهانی
۳. دعوت از صاحب نظران و متخصصان خارجی
۴. همکاری و ارتباط با دانشکده های کشاورزی سایر کشورها
۵. مبادله دانشجو و استاد
۶. ارتباط با پایگاههای اطلاعاتی، داشتن امکان دسترسی به سایت دانشکده های کشاورزی سایر کشورها
۷. تدریس دروسی مانند جغرافیای کشاورزی، فرهنگ ملل و زبان های خارجی با استفاده از طرح سوادآموزی تابعی و اقتصاد بین الملل
۸. نمایش فیلم و بازدید از نمایشگاه های آثار و تولیدات خارجی
۹. تغییر در محتوای آموزشی و ارائه مطالب و اطلاعات هدفدار (زمانی، ۱۳۸۷).

نتیجه گیری و پیشنهادات

با توجه به افزایش ارتباطات در سطح جهان و گسترش وابستگی های متقابل انسانی، موسسات و نهادهای که درگیر کار آموزش کشاورزی هستند روز به روز با چالش ها و موانع جدیدی روبرو می شوند که یکی از این چالش ها پدیده جهانی شدن می باشد. این پدیده همه عرصه های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشورها را تحت تاثیر قرار می دهد و توانسته اثراتی در زمینه نظام مدیریت، سیاست گذاری، کیفیت برنامه درسی و آموزشی، رشته های تحصیلی، روش های تدریس و آموزش و یادگیری و کارکردهای دیگر آن در نظام آموزش کشاورزی داشته باشد. بنابراین نظام آموزش و تعلیم کشاورزی در کشورهای در حال توسعه که نقش بسیار



مهمی در استمرار و توسعه روستایی و ایجاد کشاورزی پایدار ایفا می کند، می بایست به منظور سازگاری با شرایط و چالش های جدید تلاش نموده و برنامه درسی و روشهای آموزشی خود را متناسب با اهداف توسعه کشور و در جهت رفع نیازهای فراگیران تغییر دهد و علاوه بر تغییر و اصلاح این برنامه ها، گرایشها، تمایلات موجود و عوامل تاثیرگذار بر آنها را شناسایی نموده و مورد توجه و بررسی قرار دهد بنابراین با توجه به پدیده جهانی شدن و اثرات آن شامل افزایش روزافزون رقابت در سطح جهان و لزوم به روز بودن به منظور حفظ جایگاه و بهبود آن و همچنین به دلیل افزایش و گسترش فناوریهای ارتباطی و گسترش همکاریهای بین المللی و صدور نیروی انسانی در رشته های مختلف ضرورت آموزش کشاورزی بین المللی احساس می شود و اگر قرار است که موسسات آموزش عالی کشاورزی همگام با این شرایط پیش روند، فعالیتهایی مانند انجام بازدیدهای بین المللی و شرکت در کنفرانس های جهانی، دعوت از صاحب نظران و متخصصان خارجی و همکاری و ارتباط با دانشکده های کشاورزی سایر کشورها، مبادله دانشجو و استاد، تدریس دروسی مانند جغرافیای کشاورزی، فرهنگ ملل و زبان های خارجی با استفاده از طرح سوادآموزی تابعی و اقتصاد بین الملل و... پیشنهاد می گردد.

منابع

- زمانی، غ. (۱۳۸۷). جزوه درسی مقطع کارشناسی ارشد، درس آموزش کشاورزی پیشرفته.
- شاه ولی، م. کشاورز، م. غلامعلی زاده، ت. (۱۳۸۷). تبیین بنیانهای فلسفی الگوی ترویج کشاورزی تحت شرایط جهانی شدن. مجله جهاد، شماره ۲۸۳ و ۲۸۴، ص ۸-۹.
- فتحی، ه. (۱۳۸۲). کشاورزی در جهان به سوی ۲۰۳۰-۲۰۱۵. تهران: انتشارات تابان.
- کینگ، ر. (۱۳۸۵). دانشگاه در عصر جهانی شدن. ترجمه محمود سیف. تهران: انتشارات مرکز ملی مطالعات جهانی شدن، ص ۲۵-۱۹.
- گلایین، آ. رینرت، ک. (۱۳۸۶). جهانی شدن برای توسعه. ترجمه محمد رشید صوفی. تهران: انتشارات مرکز ملی مطالعات جهانی شدن، ص ۸-۷.
- گیبونز، م. (۱۳۸۵). فصل جهانی شدن، نوآوری و معرفت استوار اجتماعی در کتاب دانشگاه در عصر جهانی شدن تألیف راجر کینگ. ترجمه محمود سیف. تهران: انتشارات مرکز ملی مطالعات جهانی شدن، ص ۳۳-۳۲.
- موحدی، ر. (۱۳۸۳). آموزش کشاورزی: چالش ها و فرصت ها. همدان: انتشارات شوق دانش.
- یمنی دوزی سرخابی، م. (۱۳۸۸). رویکرد و چشم اندازهای نو در آموزش عالی. تهران: پژوهشکده مطالعات فرهنگی و اجتماعی.



The necessity and importance of international agricultural education in teaching agriculture process

Abstract

Globalization is expanding which effect on all of economical, social and cultural aspects in countries. Quick developing of informational technologies and sustainable development importance, social justice and human right are main causes of globalization. On the other hand, agriculture will be changed in developing country since that population is increasing and there are many challenges for example food and water sources limitation, malnutrition, starvation, high rate of dead in these countries. Today, decreasing of educational quality and too dependence of traditional methods are the main agricultural education system challenges. Therefore, agricultural education should be changed to can make students ready for globalization adaptability in development countries. Investigating of globalization process and determination of necessity and importance of international agricultural education at universities is main purpose of this research.

Keyword: globalization, international agricultural education.